

Szívárvány

2013. JANUÁR • XXXIV. ÉVFOLYAM • 361. SZÁM

1.

P. BUZOGÁNY ÁRPÁD

Hónapszólítgató

Január s február
térdig hóban áll,
didergő kezükben
hasadt fakanál.

Március melegít,
április már zöld,
májusban sok madár
fiókákat költ.

Novemberben jeget
hoz az éjszaka,
december ünnepel:
friss kalács szaga

Karácsonyt jelzi már,
a hó csikorog,
eresz alatt fázós
cinke kuporog.

Június oly vidám,
mint a sok gyerek,
napfénnel köszöntnek
derűs reggelek.

Július melegít,
augusztus tüzel,
hűvös hónapvégen
golyákat űz el.

Október hidegen
gyúrja a sarat,
kevés már a jókedv
a felhők alatt.

Szeptemberben érik
szilva és alma,
nem bántja még őket
a fagynak karma.

DÖBRENTEY ILDIKÓ

Hóesés

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy átlátszófülű elefánt, meg egy elefántforma kisegér. Ezek ketten barátságot kötöttek a távoli Afrikában. Házat építettek, az elefántnak ácsoltak egy nagy ágyat, az egérnek eszkábáltak egy kicsikét. Mellé ügyesen éjjeliszekrényt szerkesztettek, arra tették a rádiót.

Bekapcsolja egyszer az egér a rádiót, s az valami hóesésről beszél.

– Mi az a hóesés, elefánt?

– A hóesés az egy olyan esés, amikor nem ütöd meg magadat.

Elgondolkoztak. Végül azt mondta az egér:

– Szerintem a HÓESÉS egy olyan kiírás, aminek a végéről hiányzik valami. HÓES ÉS TÁRSA, vagy valami ilyesmire gondolok.

– Menjünk oda, és nézzük meg!

Újból bekapcsolták a rádiót, és meghallgatták, hogy a hóesés Magyarországon van.

Elindultak Magyarországra. Közben nagyon figyeltek, hogy el ne menjenek a HÓES ÉS TÁRSA kiírás mellett.

Ahogy így bandukoltak, szembetalálkoznak egy másik elefánttal, egy kékkel.

– Hát ti mi járatban vagytok?

– Megyünk Magyarországra, gyere velünk!

– Van Magyarországon szempillagöndörítő? Mert nekem arra van szükségem!

– Ahol van hóesés, miért ne lenne szempillagöndörítő? Gyere nyugodtan!

Most már hárman voltak. Mentek, mendégéltek, egyszercsak szembetalálkoztak egy oroszlánossal:

– Hát ti mi járatban vagytok?

– Megyünk Magyarországra, gyere te is!

– Van Magyarországon fogszabályzó? Mert nekem arra van szükségem!

– Ahol van hóesés, van szempillagöndörítő, miért ne lenne fogszabályzó? Gyere te is!

Most már négyen voltak. Ahogy ott baktattak, odatotyogott hozzájuk egy kacska:

– Hát ti mi járatban vagytok?

– Megyünk Magyarországra, gyere te is!

– Van Magyarországon balettiskola? Mert nekem arra van szükségem!

– Ahol van hóesés, van szempillagöndörítő, van fogszabályzó, miért ne lenne balettiskola? Gyere te is!

Most már öten voltak. Mentek, mendégéltek, hét országon, hét tengeren, hét szirten át, s akkor megpillantottak egy mosolygó aszszont.

– Köszöntünk, szép tündér! – mondták.

– Nem tündér vagyok én, hanem Tihanyi Áron édesanyja! Hát ti mi járatban vagytok?

– Megyünk Magyarországra!

– Akkor éppen jó helyen jártok, mert ez itt Magyarország.

– És hol van kiírva az, hogy HÓES ÉS?
– Miért kéne kiírni, hiszen anélkül is látjuk!

Abban a minutumban hófehér pihetenger kezdett hullongani az égből.

– Tudjátok, mi a hóesés? – kérdezte Tihami Áron édesanyja. Körbemutatott: – A hóesés: vigasztalás. A hóesés: jutalom. A hóesés: simogatás.

Nézett, hallgatott, és bólogatott az öt vándor.

– Itt balettiskola is van? – szólt a kacska.
– És fogszabályzó? – kérdezte az oroszlán.
– És szempillagöndörítő? – így a kék elefánt.
– Minden van, csak gyertek! – intett Tihami Áron édesanyja, és elkísérte az öt vándort

a balettiskolába, ahol a kacska megtanult tipecgni, a fogorvoshoz, és az oroszlán kapott egy csinos fogszabályzót, a szempillagöndörítőhöz, aki úgy kigöndörítette a kék elefánt szempilláját, hogy többé nem is egyenesedett vissza.

– Ez igen! – bólogatott az átlátszófülű elefánt, meg az elefántforma kisegér. – Ezért érdemes volt idejönni! Most szépen hazamegyünk, bekapcsoljuk a rádiót, és ha azt halljuk, hogy Magyarországon esik a hó, akkor már tudjuk, hogy az mit jelent.

Azzal elbúcsúztak a többiektől, békésen hazaballagtak, és azontúl mindig tudták, hogy mi az a hóesés.

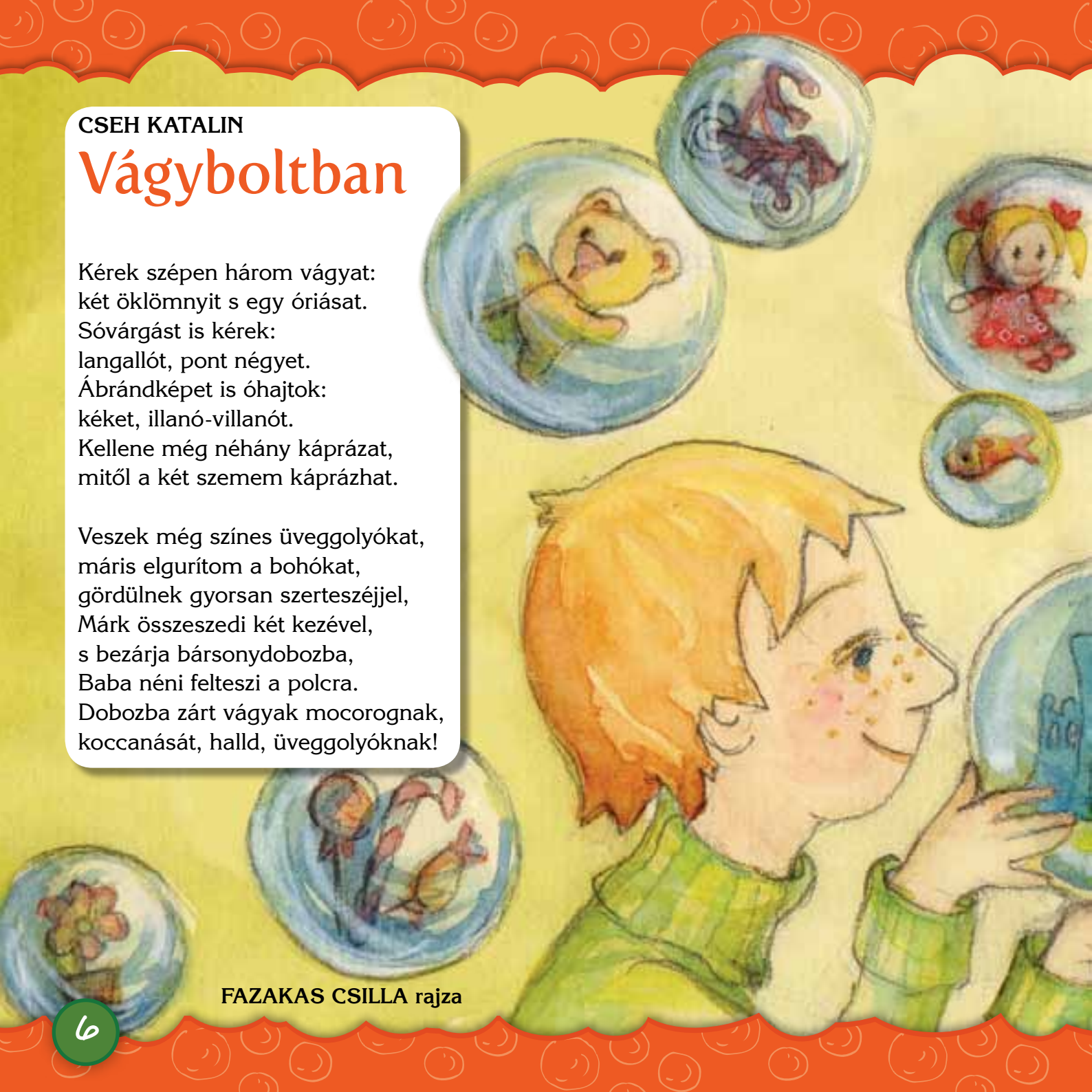
CSEH KATALIN

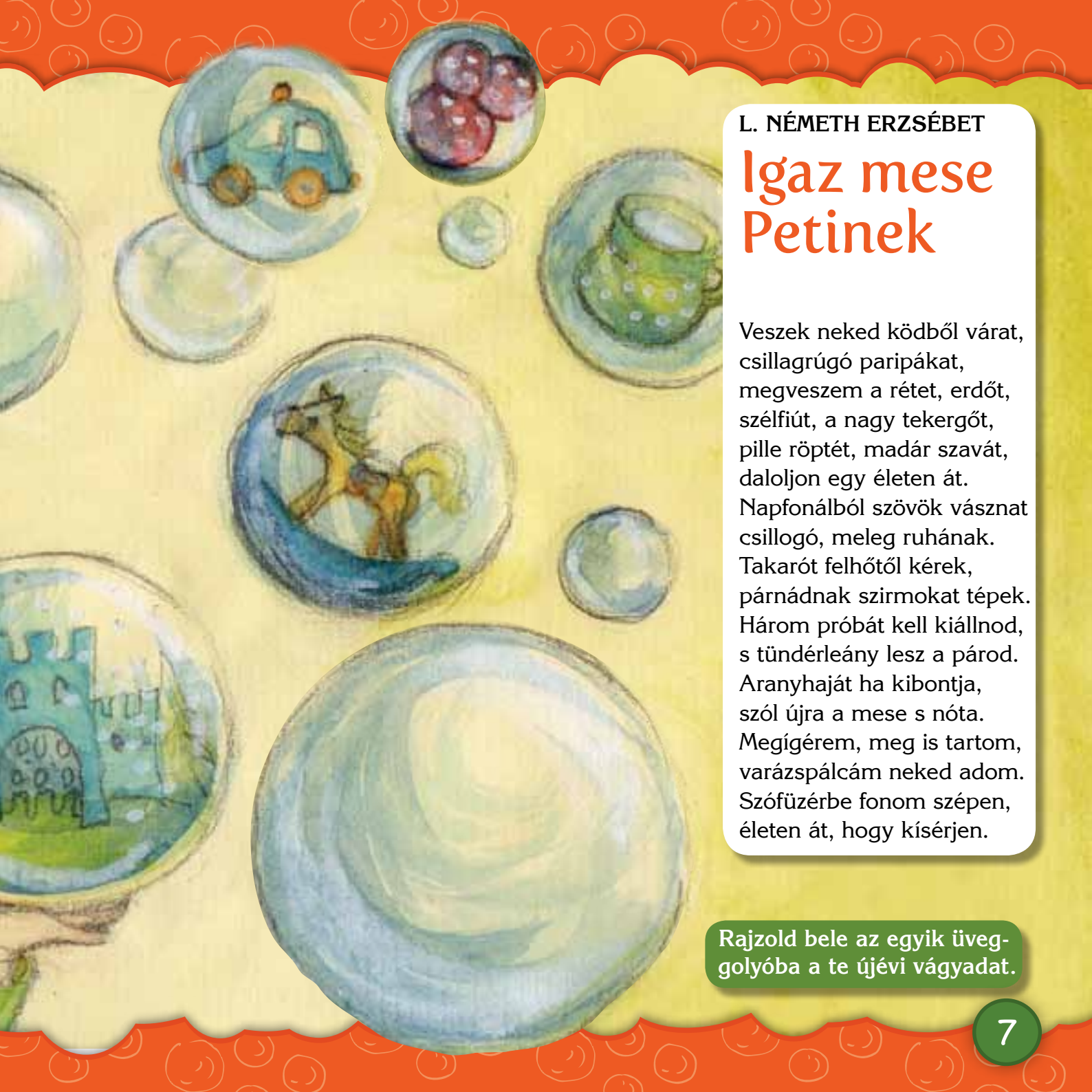
Vágyboltban

Kérek szépen három vágyat:
két öklömnyit s egy óriásat.
Sóvárgást is kérek:
langallót, pont négyet.
Ábrándképet is óhajtok:
kéket, illanó-villanót.
Kellene még néhány káprázat,
mitől a két szemem káprázhat.

Veszek még színes üveggolyókat,
máris elgurítom a bohókat,
gördülnek gyorsan szerteszéjjel,
Márk összeszedi két kezével,
s bezárja bársonydobozba,
Baba néni felteszi a polcra.
Dobozba zárt vágyak mocoognak,
koccanását, halld, üveggolyóknak!

FAZAKAS CSILLA rajza

L. NÉMETH ERZSÉBET

Igaz mese Petinek

Veszek neked ködből várat,
csillagrúgó paripákat,
megveszem a rétet, erdőt,
széliútot, a nagy tekergőt,
pille röptét, madár szavát,
daloljon egy életem át.
Napfonálból szövök vásznat
csillogó, meleg ruhának.
Takarót felhőtől kérek,
párnádnak szirmokat tépek.
Három próbát kell kiállnod,
s tündérleány lesz a párod.
Aranyhaját ha kibontja,
szól újra a mese s nótá.
Megígérem, meg is tartom,
varázspálcám neked adom.
Szófüzérbe fonom szépen,
életem át, hogy kísérjen.

Rajzold bele az egyik üveg-
golyóba a te újévi vágyadat.

FODOR SÁNDOR

Csipike elhatározza, hogy netovább II.

Reggel a szokott időben ébredt, és esze ágában se volt, hogy nótára biztassa Madarat. A virágport se törölte le a fűszálakról. Csípőre tett kézzel állt meg a bükkfa előtt, és amikor Madár énekelni kezdett, ráripakodott:

– Csend legyen, nézze meg az ember!

Madár elcsodálkozott.

– Mi van veled, Csipike?

– Hallgass, amíg jó dolgod van! A Rettenetes Réz Úr alszik!

– Az ki?

– Hívjam ide? No megállj, lesz neked mindjárt! Réz Úrrr!

Madár azonban nem várta meg, hogy megjelenjék Rettenetes Réz Úr, aki valószínűleg olyan lehet, mint a villámgyors és vérszomjas Nyest. Felröppent, és messzire elszállt, nehogy valami baja essék. Csipike rosszmájúan kuncogott utána, majd a Korhadozóbelű Vén Fenyőfához sétált.

– Ma nem mentek sehová! – kiáltotta az ébredező méheknek.

– Tessék otthon ülni!

– Mi az, mi történt? – bújtak ki a méhecskék.

– Semmi sem történt. De ha nem engedelmeskedtek, történik. Jön a Rettenetes Réz Úr, és mindnyájatokat felfal. Tessék otthon ülni. További intézkedésig!

Nagyon megijedtek a méhek. Gyorsan betömték a vén fe-nyőfa valamennyi rését-repedését-likát viasszal. Nem kér-dezték, ki az a Rettenetes Réz Úr, gondolták, olyasmi lehet, mint Medve, aki kirabolja a szállásukat, elviszi a mézüket – ha rájuk bukkan. Csakhogy bizonyára sokkal okosabb Medvénél, mert lám, mit üzent nekik: további intézkedésig. Ilyesmi Medvé-nek sohase jutna eszébe.

Elhatározták, valamennyien együtt maradnak, és fel-készülnek a harcra. Ha mindnyájan belepusztulnak is, nem hagyják magukat!

Vadmalac nem jelent meg Légyölő Galócánál. Madár már szólt neki, vigyázzon, ne merje Csipikét háborgatni, mert valami iszonyú hatalmasság van arrafelé, aki mindent és mindenkit elpusztít, lenyel. Elmondta ezt Nyúlnak is, ám ez nem értette a dolgot, és meg-kérdezte Csipikét:

- Tulajdonképpen mi történt?
- Szerencséd, hogy tulajdonképpennek szólítottál. Az történt, hogy vigyázz magadra, amíg jó dolgod van! Ide azt a reggelit! És nekem ezután friss sárgarépat hozzál, ne olyan fonnyadtat. Most pedig takarodj!
- De mit vétettem én neked, Csipike?
- Azt, hogy példátlanul ostoba vagy. Ha most azonnal nem tűnsz el, hívom Rettenetes Réz Urat és...

Dehogy várta meg Nyúl a folytatást! Hisz annak a Réz Úrnak bizonyára puskája is van, és akkor neki vége. Úgy elinalt, mintha ott se lett volna.

Harkály mestert hiába kereste Csipike, hogy beléverje a félszet. Meghallotta ő Madártól és Nyúltól, milyen iszonyú veszedelem szakadt az erdőre, és hetedik határba repült kopogtatni. Kukucsit, a Botfűlűt is értesítette Nyúl a dolgok állásáról, mire Kukucsi nyomban lefelé kezdett túrni, mennél mélyebbre a föld alá. Őt ugyan keresheti majd Réz Úr. Szarvasbika úgy tett, mintha nem törődne a hírral, amit szintén a holtra rémült Nyúl újságolt neki, de azért eloldalgott a Tisztásról, és amikor az erdei ösvényre ért, ahol Nyúl már nem láthatta, uccu neki, vesd el magad! Nekiiramodott, és csak jó félórás menekülés után mert visszaneézni. Vöröshangyáéknál hatalmas sürgés támadt a hírre: menekítették, takarították minél mélyebbre, a boly fenekébe, a föld alá az ártatlan hangyatozásokat.

Csipike élvezni kezdte a csendet és a magányt, amely körülvette.

– Félnék tőlem. Az egész Erdő fél tőlem! Te is félj, Óriásnagy Bükkfa, hallod? Reszkess, amikor hozzád beszélek!

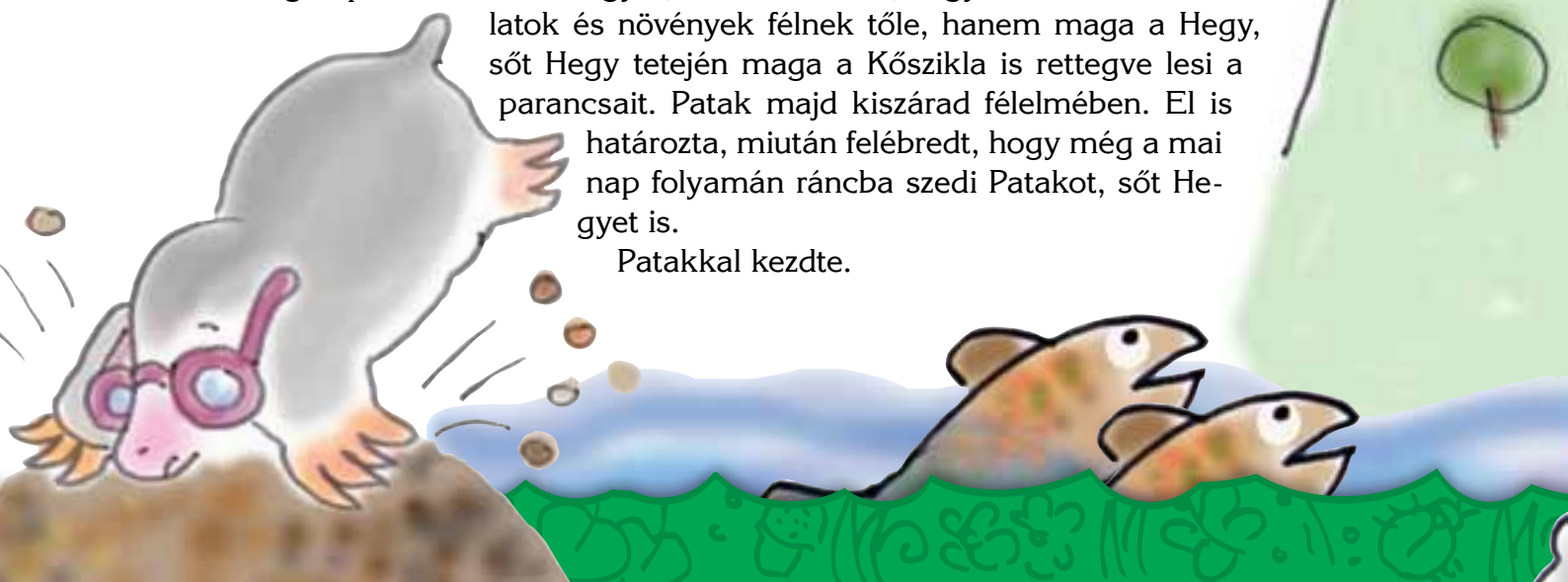
Óriásnagy Bükkfa azonban nem reszketett. Egy árva levele se rezdült. Csipike legyintett:

– Különben is minek állok szóba veled? Hiszen olyan rettentően, olyan példátlanul buta vagy, hogy nem is érted, fel se tudod fogni, amit mondok. Nem hiába mondják a nagyon butának, hogy bükkfafejű. Na, ehhez szólj, ha mersz! – Óriásnagy Bükkfa nem szólt. Csipike elégedetten állapította meg, hogy ezt is sikerült kellőképpen rémületbe ejtenie: még a szó is beléfagyott.

Mivel Nyúl messzire menekült, Csipike egyedül fogyasztotta el ebédre a maradék sárgarépat. Utána aludt egyet, és azt álmodta, hogy már nemcsak az állatok és növények félnak tőle, hanem maga a Hegy,

sőt Hegy tetején maga a Kőszikla is rettegve lesi a parancsait. Patak majd kiszárad félelmében. El is határozta, miután felébredt, hogy még a mai nap folyamán ráncba szedi Patakot, sőt Hegyet is.

Patakkal kezdte.

Megállt a parton, és csípőre tette a kezét.

– Mi ez a fölösleges csobogás, locsogás? Reggelre tessék nekem szép csendben folydogálni, és nem arra, hanem visszafelé. Mégse lehet, hogy minden patak kedvére űzze az eszét! Ide hallgass: ha nem fogadsz szót, megmondalak a Rettenetes.... tudod mit? Ki sem mondom a nevét, mert ijedtedben elapadsz. Ebből is láthatod, hogy a javadat akarom.

Ezután Hegyhez fordult:

– Ide hallgass, Hegy! Holnap reggelre úgy ahogy vagy, erdőstül, mindenestül átköltözzöl nekem a patak túlsó partjára Kősziklával együtt, amelyik ott van a kalapodon. Ha nem, elhord a Rettenetes Réz Úr! Személyesen!

Szusszant egyet, mert az ilyen példátlanul nagyméretű gonoszság egy kicsit fárasztó. Utána megfenyegette Hegyet mutatójával:

– Vigyázz, mert ellenőrizlek!

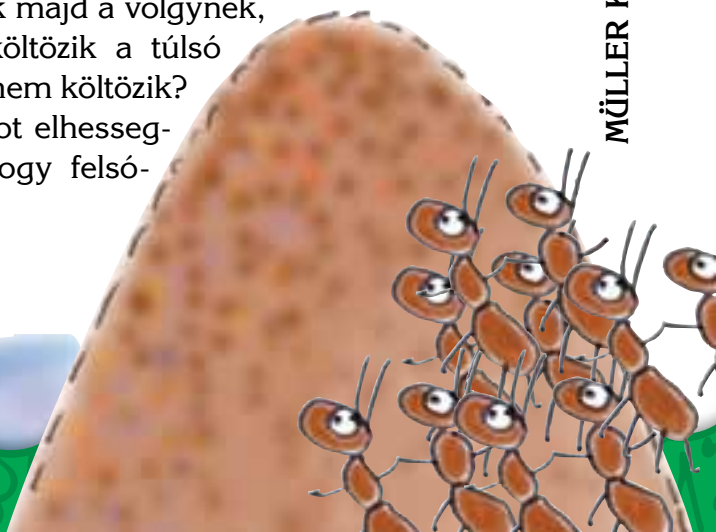
Mókus mama rémülten hallgatta végig az egészet egy tölgyfa lombjai közé lapulva, majd rohant, szaladt, hogy tájékoztassa az erdő népét a közelgő földindulásról.

Csipike elégedetten tért nyugovóra. Jobb oldalára feküdt, és kinézett az ablakon, az odú apró részén, amelyik a völgy, a patak felé nyílt.

– Reggel háttal ébredek majd a völgynek, mert ugyebár Hegy átköltözik a túlsó partra. – De mi lesz, ha nem költözik?

Ezt az ijesztő gondolatot elhessegettette Csipike azzal, hogy felsőhajtott:

– Majd lesz itt rend!
És elaludt.

LÁSZLÓ NOÉMI

Január

Reggel felküldöm a napot az égre,
szólok a felhőknek: havazás kéne,
szólok a földnek: fagyjon jeget,
a levegőnek: fújjon szelet.

Szólok a fáknak: gyapjazzanak,
kopár szikláknak: szikrázzanak,
szólok a sötétnek: csengős szánon
érkezzen, s hozza legmélyebb álmom!

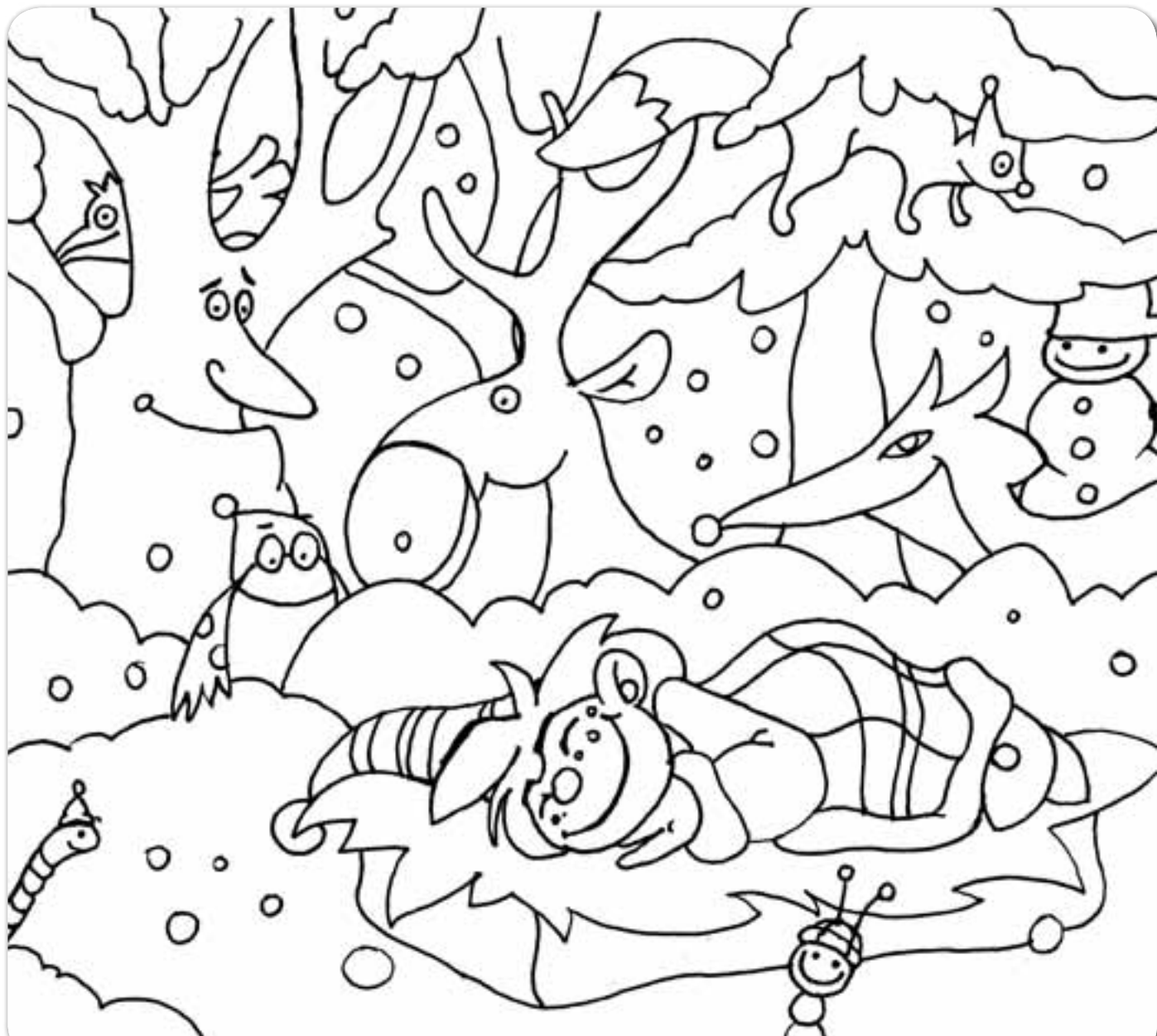
DÖME ZSUZSA

Hóförgeteg

Ha jó a hóförgeteg,
elé áll a rengeteg:
– Fenyves vagyok, rengeteg.
Ha kedves az életed,
állj meg, hé, hóförgeteg!

– Hóhegyeket görgetek
magasból a völgybe le,
reng az egész hegy bele.
Ha kedves az életed,
állj félre, te, rengeteg!

CSILLAG ISTVÁN rajzai

Alszik Csipike, alszik az erdő. Vagy mégsem? Mesélj az állatok-
ról, keresd meg azokat is, akik rejtőzködnek. Színezd ki a rajzot.

KÁNYÁDI SÁNDOR versei

Aki fázik

Aki fázik, vacogjon,
fújja körmét, topogjon,
földig érő kucsmába,
nyakig érő csizmába,
burkolózzék bundába,
bújjon be a dunyhába,
üljön rá a kályhára –
mindjárt megmelegszik.

Duruzs- darázs

Duruzsol a tűz,
darazsol a hó.
Ilyenkor idebenn
ülni jó.

Kösd össze a tűzhelyet a
nevével. Te melyik mellett
melegednél szívesen?

BAK SÁRA rajzai

VILLANYMELEGÍTŐ

CSEMPEKÁLYHA

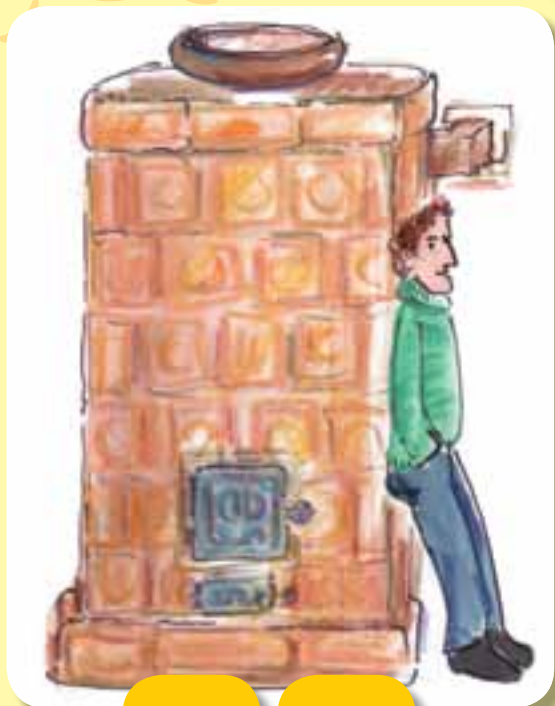

BÚBOS KEMENCE

VASKÁLYHA

SZABAD TŰZ

Rajzold egyik vagy mindkét jelet a tűzhelyek mellé:

MELEGÍT

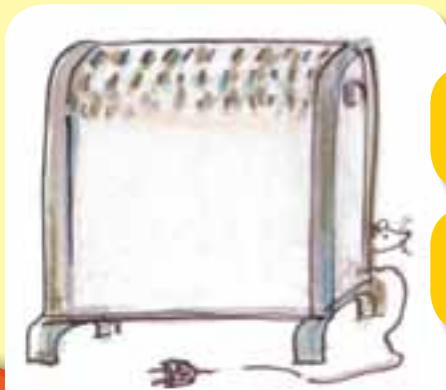

FŐZ

KANDALLÓ

GÁZTŰZHELY

MARKÓ BÉLA

Nyárádmente

Mázsaszámra áll a csűrben
a sok hegyes sárgarépa,
innen van a murokorrú
hóemberek tartaléka.

Hogyha télen testreszabott
orrot akar a hóember,
akkor bizony megfelelő
sárgarépát innen rendel.

Kicsit, nagyot, egyeneset,
pizsét, fitost vagy sasorrot,
eddig minden jó hóember
csakis nyárádmentit hordott.

Számold meg a hóembereket nagyság szerint.
Rajzold rájuk azt a kelléket, amit elveszítettek.

TÓTH ÁGNES

A hóember meg a hold

Házunk mellett hóember áll,
Nagy orrára hópehely száll,
Neveti a kifli hold,
Gúnyos képe sárga folt.

Jön egy felhő, eltakarja,
Felhő alól kifli karja
Kilóg, mint a macska farka,
Hóemberünk nevet rajta.

Mikor történt? Mesélj Jankóról. Vágd ki, és ragaszd a helyükre a szókártyákat.

TEGNAPELŐTT	TEGNAP	MA	HOLNAP	HOLNAPUTÁN
-------------	--------	----	--------	------------

KOVÁCS KATALIN rajzai

DÖME ZSUZSA

Idő kérdése

Meddig várjak a jövő évre?
S vajon milyen régen volt tavaly?
Miért nem mondják meg előre:
az idénből mikor lesz tavaly?

Vajon meddig tart a ma?
És ha tovább tartana
a mai nap tartama,
holnap délig tartana?

Ragassz kartont a lap túlsó oldalára, vagy
fénymásold kartonra ezt a két oldalt. Vágd ki
a szereplőket, és ragaszd hurkapálcára őket.
Egy paraván mögé állva eljátszhatjátok
Micimackóék hómeséjét.

Micimackó és a hóállatkák

MILNE meséjét továbbszötte SIGMOND JÚLIA

MALACKA: Jó reggelt, Micimackó!

MICIMACKÓ: Jó reggelt, Malacka! No, mi újság van?

MALACKA: Micimackó! Nem fogod kitalálni, mi történt az éjjel!

MICIMACKÓ: Mi történt volna? Aludtál, és biztosan valami szépet álmottál!

MALACKA: Nem talátd ki, Micimackó!

MICIMACKÓ: Akkor biztosan Zsebibaba-val történt valami baj!

MALACKA: Zsebibaba jól van, egészséges és boldogan hallgatja a meséket, amiket Kangamama olvas neki!

MICIMACKÓ: Akkor kivel történt valami baj?

MALACKA: Ejnye, Micimackó! Miért gondolsz mindig valami rosszra?

MICIMACKÓ: Jó, nem gondolok. De most már igazán mondd meg, hogy mi történt az éjjel.

MALACKA: Lehullott az első hó!

MICIMACKÓ: Jaj, de jó, Malacka! Gyerünk, menjünk hógolyózni!

MALACKA: Mi lenne, ha készítenénk egy hóembert? Zsebibaba biztos nagyon örvendene neki!

MICIMACKÓ: Mi lenne, ha nem hóembert készítenénk, hanem Hókangát, Hózsebibabát, Hónyuszt, Hóbaglyot meg Hó-tigrist.

MALACKA: És ne felejtsük el Hófülest!

MICIMACKÓ: Jaj, már megint szinte elfelejtettem szegény Fülest!

MALACKA: Micimackó! Ez egy világraszóló, remek ötlet. Gratulálok! Én nem is tudom, miért mondd mindig azt, hogy te csak egy csekélyértelmű medvebocs vagy! Szerintem te vagy a legokosabb kismedve az egész világon!

MICIMACKÓ: Vegyünk fel meleg holmit magunkra, nehogy megfázzunk, amíg elkészítjük a hóembert... akarom mondani a... a... a... hóállatkákat!

MALACKA: Micimackó! Van még egy kis probléma!

MICIMACKÓ: Milyen probléma, Malacka?

MALACKA: Nem beszéltük meg, hogy hová állítsuk ezeket a hófigurákat!

MICIMACKÓ: Mindenkinek a háza elé...

MALACKA: Jobb lenne, ha Róbert Gida háza mellé állítanánk őket. Képzeld el, Malacka, amikor Róbert Gida kinézne az ablakon, s meglátná őket! Először biztos

megijedne, s azon gondolkodna: mit keresnek itt mindannyian nála?

MICIMACKÓ: Csak addig, amíg észre nem venné, hogy hóból vannak! Mi pedig elbújnánk a hóállatkák mögé, s amikor kijönne, mindannyian előugranánk.

MALACKA: Jujj, be jó! Hogy fog örvendeni Róbert Gida!

MICIMACKÓ: Hát akkor induljunk, Malacka!

MESELŐ: És Micimackó meg Malacka elindultak. A többiek is segítettek elkészíteni a hóállatkákat. Nagy volt az öröm, amikor Ró-

bert Gida kinézett az ablakon, és meglátta barátait – hóból!

Legjobban persze Zsebibaba örvendezett, csak sehogyan se tudta megérteni, hogy ő most már két példányban létezik, vagyis van egy igazi Zsebibaba és egy Hózsebibaba.

Ha van hó nálatok, kedves Gyermekek, készítsetek ti is hóembert vagy hókutyt, hómacskát, esetleg hómadarat!

De öltözzetek jó melegen, ahogy Micimackó meg Malacka, kesztyűt is húzzatok, hogy meg ne fázzatok!

Ti küldtétek

• Szilágyi-Székely Melinda tanító néni magyarlapádi kisdíákjai bélésvattából formázták, majd cérnával kötötték gömbölydedre a pihe-puha hóembert. Kalapját, szemét, gombjait papírból ragasztották.

• Basa Gergő Székelykocsárdon, Csegezi Enikő óvó néni csoportjában ragasztotta a hóembert mintalyukasztóval kivágott hópelyhekből. Szépen megkomponált kerete csokisdobozból előkerült paplan-papír.

• Mintalyukasztóval „sokszorosított” hópihéek hullnak a medgyesi Napköziben készült kollázs-képekre is. Péter Izabella óvó néni csak egy kicsit segített, hogy mindenki képzelete szabadon szárnyalhasson.

• A nagyváradi 2-es Óvodában, Géczi Lili óvó néni csoportjában mintalyukasztóval szabták, papírgalacsinból gyúrták, fogkrémmel pöttyözték a hópelyheket. Egy volt a fontos: minél sűrűbben havazzon.

• Hogyan varázsoljunk nyarat a télbe? Például színes gyurma-tájképekkel vagy nyárilatú „magbefőttel” – üzenik **Kiss Júlia Boglárka tanító néni** másodikosai a kolozsvári N. Titulescu Iskolából.

• A hóember nem olvad el, de anyu szíve igen, ha meglátja, milyen szépre varrták, festették a **csík-szeredai 6-os Óvoda** apróságai. Aki öltögetés közben megszúrta az ujját, azt **Borsos Edit óvó néni** megvigasztalta.

• A **szatmárnémeti Árva Bethlen Kata Református Óvodában Nagy Irma Teréz és Nagy Csilla óvó néni** hagyta, hogy összekenyjék kezüket a kis festőművészek, hiszen ecsettel, színes papírral, sőt az ujjukkal is alkották a téli képeket.

Szárnybontó

Hull a hó,
és fúj a szél,
a II. C vígan él.
Tanulni járunk
az iskolába,
mindenkinek megvan
a barátja.
Remek osztály
ez a mienk,
nem félünk,
ha jön a hideg.

**Lakatos
András Tibor,**
Bihardiószeg

Hóval teli udvaron
Hóember pipázik,
Hófehér teste
Hej, de nagyon fázik.
Bent a meleg házban
Bence azt meséli,
De nehéz lehetett
Azt elkészíteni.

Oniga Kriszta,
Magyarlapád

Ébredjünk, hisz itt a tél!
Betódul az erős fény!
Hópelyhek repkednek,
Nincs helye melegnek!

Dobos Henrietta,
Csíkszentdomokos

Mérai Zalán, Élesd

Újjongnak a gyerekek,
szánkóznak, síelnek,
és hóembert építenek.
Dideregnek a madarak,
a gyerekek is fáznak,
ezért hazaballagnak,
s forró teát isznak.

Bara Eduárd, Balánbánya

Adrián Johanna, Margitta

Hull a hó és havazik,
Atti gyerek megfázik,
Anyukája ápolgatja,
Ha felépül, jobb lesz napja.

Laczkó Attila,
Csíkszereda

Rus Emanuel, Kolozsvár

Pászkány Tímea,
Kolozsvár

Domokos Zsuzsa
tanítványai a sepsi-
szentgyörgyi Vára-
di József Iskolából:

Volt egyszer egy család. Egy nap elmentek sízni, és annyit felvonókáztak, hogy megfájdult a derekuk. Mire hazaértek, arra már a két gyerek aludt. Boldogan éltek, amíg meg nem haltak.

Jancsó Artúr

Én vagyok a jégen járó Január. Velem kezdődik egy új esztendő. Az erdőt és a természetet beborítom fehér lepedővel. A gyerekeket kicsalom a hóba játszani és a jégre korcsolyázni. Szeressetek, és örvendjetek nekem, mert nagy hópelyheket hoztam nektek.

Boros Kriszta

Szilágyi Anna,
Magyarlapád

Lukács Andrea tanító néni osztálya küldte a csíkszeredai Nagy István Művészeti Líceumból:

Adjon Isten disznókat,
Tekenőbe aranyat.
A szobákba ékességet,
Mindenhová békességet.
Adjon Isten szekeret,
Melléje két tehenet.

Condrat Paula

Reggel, mikor fölébredtem, észrevettem a szép hó hullását. Csoadás ez a nap, amit oly rég vártam, végre eljött. A háztetőkön hó van, belepi az egész tájat.

Sipos Helga

Síztem lefele a Súcón bátran,
s elütött egy sízőtársam.
Ettől jó havas lett a hátam,
de aztán gyorsan felálltam,
s jól megvettem a lábam.
Csúsztam a havon, mint a villám,
a hófehér Madarasi Hargitán,
suhanhatott vígan utánam
minden gyerek sorjában.

Sógor Kund

Csipike postája

Új év, új levélözön. Köszönjük azoknak, akik küldték: **Mátyás Hunor**, Bereck; **Zsigmond Hunor**, Kézdivásárhely; **Péter Márton**, Kőhalom; **Bocsó Alex**, Vámfalu; **Kovács Orsolya**, Székelyudvarhely; **Vita Adrienn**, Disznajó; **Balogh Hanna Beáta**, Marosvásárhely; **Bíró Gyöngyvér** és **Abigél**, Felsőcsernáton; **Irsay Edina**, **Máthé Orsolya**, Kolozsvár; **Bereczki Bernadett**, Temesvár; **Bitai Csilla**, Barátos; **Czakó Melinda**, Nagykároly; a **szamosújvári** Elvarázsolt Házikó Óvoda; a **nagyvárad**i Evangélikus Óvoda; a **körtvélyfái** Óvoda; a **szatmárnémeti** Református Gimnázium I.; a **nagyvárad**i Szent László Gimnázium II. A; a **marosvásárhelyi** L. Rebreanu Gimnázium I. E, II. F, az Al. Ioan Cuza Gimnázium I. E, II. E, a N. Bălcescu Gimnázium II. D; a **szászrégeni** A. Maior Gimnázium II. B osztálya; a **margittai** I. A; az **érkörtvélyesi** II. C; a **túrterebesi** I. A; a **nyárádszeredai** I. C; a **dési** II.; a **gyergyószárhegyi** I.; a **magyarlapádi** I. és II.; a **szilágysomlyói**, a **maroskeresztúri** előkészítő osztály.

- Csak kezdő olvasói vagyunk a Szivárványnak, de szívesen lapozgatjuk. Csodáljuk a szép képeket, verseket, meséket, örömmel fedezzük fel ismerőseink munkáit. A **marosvásárhelyi** 7-es Iskola I. C osztályos tanulói és **Kacsó Tünde** tanító néni

- Tünetmentes gyerekekkel ajándékozott meg a jó Isten! 25 okos, ügyes gyerek délelőtti anyukája lettem – **Fándly Enikő** tanító néni lelkes szavakkal, fényképekkel és sok ékes kézimunkával mutatta be I. E osztályát a **nagyvárad**i D. Cantemir Iskolából.

● **Bálint Piroska oroszhegyi tanító néni** mögött tavalyi negyedikesének Napsugár-bélyeggyűjteménye, de mellette már ott sorakoznak új elsősei. Így vágott neki, derűvel, hittel 35. tanévének. Isten adjon erőt hivatásához!

● Idén három osztállyal próbálgatjuk a tanulást, amelyből egyik előkészítő... Nem könnyű, de boldogulunk. A kis előkészítők ügyesek, imádják az iskolát – bizonyította egy csupa-mosoly osztályképpel **Cseke Erzsébet tanító néni Jobbágytelkéről.**

● Ha szomorúak vagyunk, a Szivárványra nézünk, ha fáradtak vagyunk, a Szivárvány alatt megpihenünk, ha társra vágyunk, a Szivárványt lapozgatjuk, és további gyönyörű Szivárványokra várakozunk – üzeni **Deritei Katalin óvó néni a kolozsvári Lizuca Óvoda Kis Mókus csoportja** nevében.

Nagy Mónika rajza,
Marosvásárhely

● A révi óvodások és **Juhász Ilona** óvó néni sok ötletet merítettek a Napsugár Műsorfüzeteiből. Most ők is szeretnék megosztani másokkal néhány műsorukat. Remélik, megjelenik a következő Műsorfüzetben.

● A Szivárvány nagyon a szívünkhöz nőtt. Szeretünk mesét hallgatni, énekelni és kézimunkálni. Egy kis ízelítőt küldünk az óvodai tevékenységünkről. A **kolozsvári Pöttyös Panna Óvoda Lepke csoportja** nevében **Ilyés Aranka** óvó néni

Vágd ki a bélyeget, és ragaszd a neved mellé az osztály, a csoport közös gyűjtőlapjára!

● Büszke volt ránk az iskola! – **Elekes Ibolya** tanítónő a **székelyudvarhelyi Bethlen Gábor Iskola** előkészítő B osztályának szüreti báljáról küldött „szőlőszagú”, vidám beszámolót.

E lapszám támogatói:

Nemzeti
Kulturális
Alap

● Őszi ünnepünket együtt tartottuk barátainkkal, a 6-os Óvoda Süni csoportjával. Fényképek örökítik meg e napot. A **szászrégeni** 6-os Óvodából **Kis Ibolya**, a 4-es Napköziotthon Virág csoportjából **Peres Piroska** és **Sütő Tünde** óvónő

● **Őrül-tök-fesztivál** – Nemcsak a neve miatt zajlott jó hangulatban a **székelyszenterzsébeti** óvodások idei szüreti bálja, amely szekerezéssel kezdődött élő zene kíséretében, majd a kultúrotthonban folytatódott. A gyerekek együtt ropták a táncot **Nagy Hajnal** és **Buzogány Erzsébet** óvó nénivel.

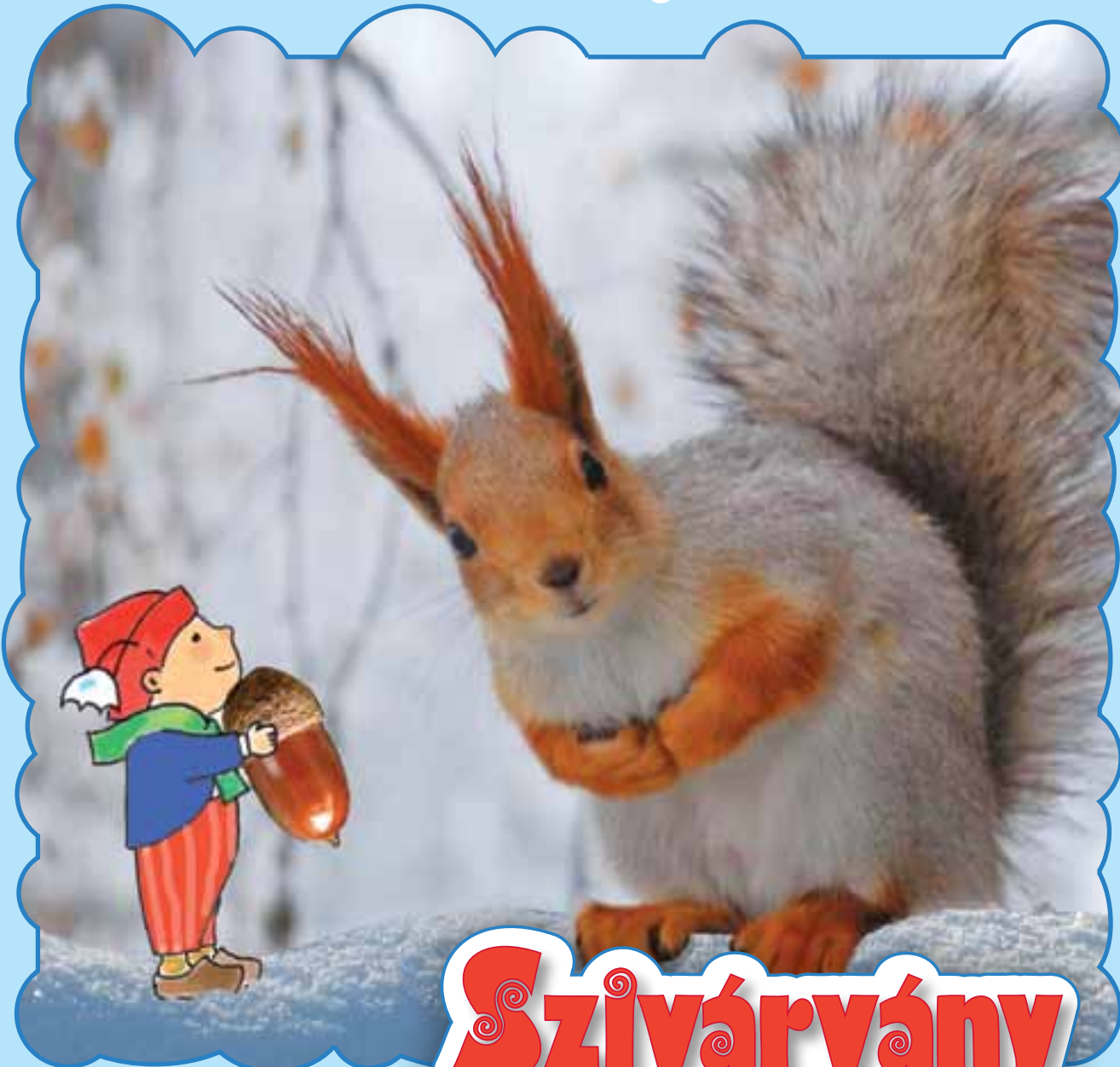
Jancsó Márta rajza,
Esztelnek

Címlap:
BAK SÁRA

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXXIV. évfolyam, 361. szám.
Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI.
Lapterv: Könczey Elemér. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. Honlapszerkesztő: Komáromy László.
Megrendelhető a szerkesztőség címen: 400462 Cluj, Bld. C. Brăncuși nr. 202. ap. 101.
E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001
A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622.
Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Ára 3 lej

Szivárvány